

יום ה', י"א ב תשס"ד (04 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"א באדר**, הוא **"תענית אסתר"** [מוקדמת השנה, כיוון שהתאריך שנקבע לה לתענית זו, **י"ג באדר**, חל השנה בשבת]. – לזכר שלושת ימי הצום שצמו כל תפוצות ישראל בתשובה לבקשתה של אסתר, לפני שהיא תיכנס למלך לבקש רחמים על עם ישראל. וכן לזכר התענית שהתענו מרדכי ואסתר וכל ישראל, באותו יום – הוא י"ג באדר – אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם ולהשמידם, **"ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם. נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך..."** [אסתר ט' 1-2]. ומצינו שבכל שעה שנקהלו היהודים לעשות מלחמה באויבי ה' ואויבי ישראל, היו עושים תענית ביום הקהלה ומבקשים מה' שיפיל אויביהם לפניהם במלחמה. לזכר אותה תענית של יום הקהלה בשושן הבירה, **נקבעה תענית לדורות, כדי לזכור תמיד שהבורא יתברך שמו רואה ושומע תפילת כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשה לאבותינו בימי אסתר ומרדכי.**

נקראת תענית זו על-שם **אסתר**, לפי שהיא פתחה בתענית תחילה, ואמרה למרדכי: **"לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי, ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים, לילה ויום. גם אני ונערוטיי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת, וכאשר אבדתי אבדתי."** [אסתר ד' 16] לא קבעו חז"ל תענית זו לזכר אותה תענית 3 ימים – שהרי שלושת ימים אלה היו: **י"ד, ט"ו וט"ז בניסן** [והאחרונים הם הימים הראשונים של חג הפסח!]; הם צמו באותם הימים מיד לאחר שנודע למרדכי על גזירת המן והספרים שכתב **בי"ג בניסן** להשמיד וכו' – אלא אנחנו מתענים **בי"ג באדר** לזכר התענית ביום הקהלה [בשעת המלחמה לעמוד על נפשם]. וכיוון שאסתר פתחה תחילה בתענית וצום, קוראים על שמה כל התעניות שהיו באותו פרק.

[ספר התודעה]

תחילת הצום בבאר-שבע – 0433, חצות היום – 1152, סיום הצום – 1757.

§§§

תענית אסתר, כיוון שאינה מארבעת הצומות (הקשורים לחורבן בית המקדש, שהם: י' בטבת, י"ז בתמוז, תשעה באב וג' בתשרי, שהוא צום גדליה), ולא מזכרה תענית זו בפירוש בכתובים, לכך מקילים בה יותר מבשאר התעניות ואין מתענים בה העוברות, המניקות ושאר החלשים שמצטערים בתעניתם.

[ספר התודעה]

§§§

השבת – פרשת **"תצווה"** [שמות כ"ה 1 – כ"ז 19], היא השניה לפרשיות מלאכת המשכן. **אנו קוראים בה גם פ' "זכור"**, שהיא השניה בארבעת השבתות הקשורות לחודש אדר, המכשירות את עם ישראל לגאולה של חודש ניסן.

שבת **"זכור"** חלה לפני חג הפורים, וקוראים בה בפרשת עמלק. [דברים כ"ה 17-19] **"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קָךְ בדרך וַיִּזְגַּב בְּךָ כל הנחשלים אחרֶיךָ ואתה עייף וַיִּגַע ולא יָרָא אֱלֹקִים. והיה בהניח ה' אֱלֹקֶיךָ לך מכל אויבֶיךָ מסביב בארץ אשר ה' אֱלֹקֶיךָ נֹתֵן לך נחלה לְרִשְׁתָּהּ, תמחה את זְכַר עמלק מתחת השמיים לא תשכח."** המן

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17¹⁸

צאת השבת (ב"ש): 18¹⁷

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', י"א ב תשס"ד (04 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

האגגי היה גם הוא מזרע עמלק. מצוות "זכור את אשר עשה לך עמלק" היא מצוות-עשה, ולכן גם נשים באות לשמוע את קריאת הפרשה בבית הכנסת.
[במעגלי החיים]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

יום נעים ושבתי שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 17¹⁸

צאת השבת (ב"ש): 18¹⁷

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.